

forslag til generalforsamlingen om at indkalde en international konference til behandling af udkastet.

6. komité vedtog den 13. november et af USA m. fl. fremsat forslag om indkaldelse af en sådan konference i februar 1963.

Spørgsmålet om stedet for afholdelsen af konsularkonferencen var genstand for en del diskussion. New York eller Genève var mest på tale i begyndelsen. Imidlertid tilbød den spanske delegerede under debatten på sin regerings vegne Barcelona som konferenceby og havde som baggrund herfor bl. a., at de første skibsfartskonsuler i det 14. århundrede virkede fra Barcelona, og at denne by derfor kunne betegnes som konsularvæsenets vugge. Da forslaget viste sig kontroversielt, meddelte den spanske repræsentant på mødet den 6. december, at han for at sikre den heldige gennemførelse af konsularkonferencen i 1963 ønskede at trække Spaniens tilbud om at være værtsland for konferencen tilbage. Et østrigsk tilbud om, at konferencen i stedet afholdes i Wien i marts 1963, mødte enstemmig tilslutning i komiteen.

Ved sagens behandling i plenarforsamlingen forsøgte Ceylon, Tjsekoslovakiet m. fl., som de havde gjort det i komiteen, at få gennemført, at indbydelsen til konferencen skulle udstrækkes til „alle stater“ i stedet for til FNs medlemsstater. Forslaget blev imidlertid nedstemt ved en afstemning med navneopråb, der gav følgende resultat: 26 stemmer for, 50 imod, og 15 abstentions.

Resolutionsudkastet som vedtaget i 6. komité blev vedtaget af generalforsamlingen med 90 stemmer for, ingen imod og 2 abstentions.

70: I tiden 14. november-13. december drøftede 6. komité det fremtidige arbejde med hensyn til kodificeringen og videre udvikling af folkeretten.

Som baggrundsmateriale for debatten forelå referat af folkeretskommissionens drøftelser under dens møde i juni og de nationale kommentarer fra 17 lande.

Under den langvarige debat om folkerets-

kommissionens fremtidige arbejde, specielt om de emner, som bør tages op til bearbejdelse af kommissionen, var debatten om muligheden for udvikling og kodificering af retlige principper i forbindelse med „fredelig sameksistens“ af særlig interesse.

Debatten udkrystalliseredes om to hovedopfattelser:

a) Kommissionen er et teknisk, videnskabeligt organ, der i videst muligt omfang selv bør tilrettelægge sit arbejde og give sine arbejdsemner prioritet; den bør undgå emner af betydelig kontroversiel karakter, herunder opgaver, som rummer en stærkt politisk islæt; den bør fortrinsvis tage sig af kodificeringsopgaver på områder, hvor international praksis og anerkendte retsregler allerede nu foreligger, og hvor det pågældende område er modent til en mere generel kodificering. Dette synspunkt blev støttet af flertallet af lande i den vestlige gruppe, herunder Danmark.

b) Den „progressive“ linje, hvis fortalere finder, at kommissionen og 6. komité bør tage mere vidtgående opgaver op, herunder sådanne, som kan tjene til fremme af „fredelig sameksistens“ nationerne imellem. Den principale talsmand for denne linje, der omfatter de kommunistiske og enkelte afro-asiatiske lande, var den sovjetiske repræsentant.

Ved sagens behandling i generalforsamlingen den 18. december blev det af 6. komité vedtagne resolutionsudkast enstemmigt vedtaget. Det går bl. a. ud på, at spørgsmålet om folkeretsprincipper med relation til samarbejdet mellem staterne i overensstemmelse med FN-pagten skal overvejes på 17. generalforsamling.

71: I en resolution af 18. december henviste generalforsamlingen spørgsmålet om diplomatiske specialmissioner, som har været til behandling på en FN-konference om diplomatiske forbindelser og immunitet, til folkeretskommissionen til yderligere undersøgelse.